Ч. 244 Второк 31 жовтня (12 падолиста) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Радакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложеньем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Плеска і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

Памятне стало ся засіданє Палати послів з дня 8 с. м.; памятне стало ся оно для нового правительства, котре перший раз знайшло ся в огни парляментарнім, памятне і для антисемітів, котрі віруючи в свое божище, дра Люеґера, гадали, що вже ніхто не важить ся єму противити ся. Кажемо — божище длятого, бо ми того переконаня, що ніколи не треба самої справи вязати з особою, що відтак у людий мало розважаючих доводить до того, що они особу ставлять остаточно висше як саму справу. Вже сам рух в столици того дня вказував, що засіданє в Палаті послів того дня буде що найменше цікаве. Перед парляментом зібрала ся була велика товпа людий і домагала ся впущеня до парляменту, которого входу стеріг значнійший відділ поліциї. В самій Палаті були ґалериї битком набиті; загальне занепокоєнє панувало як в самій сали нарад так і в кульоарах. Антисемітскі посли радили, в який спосіб мають они справу незатвердженя дра Люеґера поставити на порядок дневний.

Ледви що розпочало ся засіданє, як вже пос. Штайнвендер поставив інтерпеляцию до президента міністрів слідуючого змісту: „Незатвердженє вибраного значною більшостию бурмістра міста Відня означає знесенє автономного права горожан вибирати собі самій старшину, бо на дармо шукає ся за річевими причинами. Тим більше мусить людність припускати, що були тут міродайними иншi взгляди і вплива. Приклонники і противники вибраного здогадують ся згідно з незатвердженю намірення здушити якийсь напрям політичний і видять в тім вплив, який позваляє собі одна партия і еї праса в угорскій части держави. В виду того неподільно наставшого погляду серед людности а не запереченого з міродайної сторони, ставлять підписані питанє до президента міністрів: Які були причини, задля котрих ц. к. правительство уважало, що мусить предложити незатвердженє п. дра Кароля Люеґера бурмістром міста Відня? (Оплески з ґалериї. Президент грозить опорожненем ґалерий.)

Пос. Ґавк і товариші ставлять інтерпеляцию: Після незаперечених вістий заявив намістник долїшної Австриї в розмові в справі затвердженя, що уважає бурмістра Відня мов би за свого старосту повітового, не може для того посла до Ради державної, котрий міг би промавляти против правительства, предкладати до затвердженя (Голоси на скрайній лївици: Слухайте, слухайте!) В такім поступованю містить ся найгіршого рода обмеженє запоручених прав. Оно вимагає, щоби свобідно вибраний бурмістр був безусловним слугою правительства, щоби він понизив ся до мамелюка, бо лиш такий може обіцяти, бути покірним слугою каждого правительства. Позаяк не можна сподівати ся, щоби намістник на власну руку ставив такі услівя, стоячі в суперечности з основними законами державними, лиш імовірно послухав указу правительства, ставлять підписані інтерпеляцию до п. президента міністрів, чи схоче він як найскорше дати о тім поясненє і розпорядити, щоби намістникови давано розпорядженя, котрі відповідають основним законам державним?

Опісля вела ся дальше нарада над внесенями в справі скликаня анкети для справи рільничої; а коли дискусию перервано, поставив пос. Патай пильне внесенє слідуючого змісту: Взиває ся правительство, щоби оно подало причини, які спонукали єго предложити Є. Вел. Цісареви незатвердженє вибору дра Люеґера на бурмістра міста Відня. Внесенє підписали антисеміти, німецкі национали і часть консервативних.

Президент міністрів ґр. Бадені: На поставлені в часї сего засіданя і під конець єго інтерпеляциї, як також на внесенє пильности, хочу зараз відповісти, щоби дати высокій Палаті доказ, що правительство уважає за свою головну засаду постояти вповні і з цілою силою за кождий свій крок. *(Браво!)* Що до інтерпеляциї пос. Ґавка і товаришів, чи намістник долїшної Австриї одержав порученє ставити дрови Люеґерови яко услівє за єго затвердженє на бурмістра зложенє свого мандату до Ради державної, можу зовсім рішучо сказати, що ані міністерство ані намістник не ставили такого услівя дрови Люеґерови.

Пос. Ґесман: То не може бути! — Пос. кн. Ліхтенштайн: Кождий з нас може на то присягнути!

Президент міністрів ґр. Бадені: Так само не поправдї єсть, що дрови Люеґерови обіцювано виробити Найв. затвердженє на случай, коли-б він зложив свій мандат; за то правдою єсть, що п. намістник долїшної Австриї, котрий яко добрий знатокъ величини і обему громадскої управы у Відни, як також виходячих із того для бурмістра урядових обовязків, а наконець зі взгляду на дотеперішний звичай зумнївав ся, чи оба ті становища дадуть ся погодити з собою, в розмові з дром Люеґером запитав єго, чи він думає задержати свій мандат і на случай Найв. затвердженя. (Антисеміти сьміють ся). Для докладности позволю собі запримітити, що я, коли принимав дра

3)

До Сьвятої Землї.

(Після записок о. Якова Пріґля переповів і многими поясненями доповнив — К. Вербенко.)

(Дальше).

Я ф а.

Яфа або з грецкого Йоппія, єсть одно із найстарших міст на сьвіті. Кажуть, що єго заложив ще Яфет, син Ноя. То єсть однакож річ певна, що місто се було вже на 2000 літ перед рожд. Христ., бо в старих єгипетских написях з того часу знаходить ся вже згадка про него; Єгиптяни називали єго Іпу.

Яфа лежить на горі, а на самім вершку гори стоїть красна католицка церков з монастирем Францісканів. Місто має около 14.000 жителів і єсть славне із своїх огородів, в котрих ростуть помаранчі, цитрини, ґранатові яблока, банани, мельони і цукрова тростина. Коли весною зацвитуть помаранчі, цитрини та ґранатові яблока, наповняють ціле місто дуже милим запахом. Яфа єсть портовим містом Єрусалима, з котрим єсть сполучене добрим гостинцем а від 1892 р. ще й зелїзницею. Тут збирають ся звичайно всї путники, що їдуть до Єрусалима. Пристань в Яфі єсть на цілім полудневім побережу Сьвятої Землї або Палестини найліпша, але в'їзд до неї задля підводних скал дуже трудний.

Яфа знана найбільше з історії. Первістно було се місто в руках Фенікіян, котрі везли звідси дерево до будови сьвятині в Єрусалимі. Тут то сїв пророк Иона на корабель, що плив до Ішпанії, коли втікав, не послухавши приказу Божого, щоби ішов до Ніниви проповідувати тамошним грішникам покаянє. Тут то стало ся, що коли сьв. апостол Петро перебував в домі кожемяки (гарбаря) Симона і вийшов на кришу молити ся, а був голоден, побачив, як з неба сходить до него якась посудина, наче обрус великий, звязаний чотирома кінцями, а в нім всілякі звірі. Тогди відозвав ся голос до него: „Устань, Петре, заколи та їж“. — Петро же каже: „Ні, Господи, ніколи бо не їв я нічого поганого або нечистого“. — А голос знов вдруге до него: „Що Бог очистив, ти не погань“. — Стало ся се тричі і взято посудину знов на небо. — На тім отже місци, де стояв дім Симона кожемяки і де стала ся та подія, єсть нинї відпуст. — Найбільше стала Яфа звістна в часах хрестоносних походів. Сюди добирали ся хрестоносцї до Сьвятої Землї і длятого о се місто вела ся нераз люта і кровава борба межи Турками а християнами, аж наконець в 1268 р. Турки таки відобрали Яфу християнам. В 1799 р. добув се місто Наполеон Бонапарте і велїв там розстріляти 2000 Арнаутів (Альбанцїв). В 1832 р. забрав був се місто Туркам єгипетский кедив Мегемет-Алї, але під напором Анґлії і Австриї мусів єго назад віддати.

З гостинници пішов я до церкви і був там на службі Божій та на посьвяченю шуток. Вірні держали в руках зелені галузки пальмові або оливні та китиці із сьвіжих цьвітів, мужчини мали на собі ріжнобарвну одежу, а жінки були цїлком біло убрані. По посьвяченю пальм вийшла з церкви велика процесия. Все то зробило на мене глубоке враженє; ніколи в житю не прийшло мені на гадку, що я буду колись в якімсь азийскім місті в цьвітну неділю на посьвячуваню пальм.

По службі Божій зібрали ся всї путники в гостинници у великій сали столовій. Тут були люди зі всїх сторін сьвіта: Европейці, Африканцї, Азияти, Американцї, був також межи путниками і один американьский епіскоп з Канади, навіть розмавляв зі мною. Крім того була ще цїла родина з Мехіко, іменно якийсь пан зі своєю жінкою і двоїма дітьми, дорослою вже панночкою і малим хлопцем, а за ґувернантку була при них Індиянка. Хлопцеви було ледви 6 лїт і три місяці, а мимо того він вибрав ся з своїми родичами в так далеку дорогу. Мимо волї нагадав ся мені дванайцятьлїтний Ісус, котрий з своїми родичами ішов до Єрусалима. В Єрусалимі молив ся той хлопець з нами, коли ми ходили по сьвятій, страстній дорозї.

О 2 год. з полудня вибрались ми з Яфи і поїхали зелїзницею до Єрусалима. Зелїзниця

Люеґера, рішучо против того застеріг ся, щоби задержане або зложене его мандату до Ради державної мало якусь вагу для справи затвердженя.

Пос. Люеґер: То правда!

Президент мінїстрів ґр. Баденї: Приступаю тепер до відповіди на інтерпеляцию пос. Штайнвендера і товаришів. В звязи з нею стоїть пильність внесеня посла Патая і товаришів. Мушу передовсїм зазначити, що правительство принципіяльно зовсїм не есть обовязане висказувати ся о причинах якогось дїла, котре після закона припадає виключно кругови его екзекутиви, яко то его внесене предложене на Найв. місци в справі незатвердженя вибору др. Люеґера на бурмістра столицї і резиденциї Відня. За той крок не відповідає правительство перед ніким, як лиш перед Є. Вел. наймилостивійше нам пануючим Цїсарем і Паном і — перед своїм совістним переконанем. Сконстатувавши сей принципіяльний момент не хочу мимо того оминати сего предмету, противно подати кількома словами Палатї становище заняте правительством. Буду старати ся при тім числити ся з тим, що розходить ся о члена Палати, старати ся по можности щадити момент особистий. (Пос. Люеґер: Прошу, безпощадно!)

Предвиджена в §. 25 громадского статута для Відня евентуальність незатвердженя вибраного більшостию бурмістра не стоїть після понятя правительства в ніякій суперечности з принципом автономії. Ухвалений автономним збором, соймом, не може той параґраф анї сам собою анї в практичнім его приміненю допускати нарушеня громадскої автономії, бо инакше той параґраф означав би вже нарушене. **Формально** отже було поступоване правительства зовсїм оперте на законї, але також і материяльнім взглядї.

Як-раз через то, що Коронї дано спосіб не допустити на предложене правительства до урядованя кандидата, узнаного за невідповідного, есть правительство в положеню супротив руху виборчого і творения ся партий, о скілько то дїє ся в строго законних дорогах, поступати зовсїм обєктивно, не побоюючись, що політична управа столицї і резиденциї з населенем звиш 1¼ міліона може евентуально перейти в непокликані руки. Після погляду правительства і після вимог закона, вотум більшости не може бути увзгляднене, скоро нема сумнїву о потрібній запоруцї для строго обєктивного, предметового, від всякої аґітацийної тенденциї вільного, супротив всїх кляс людности рівного, всїм вимогам повaги відповідаючого проводу в адмінїстрациї.

Пускати ся в тім взглядї на експеріменти або опирати ся на надії, котрі лиш трудно дадуть ся погодити з подїями в минувшости, не може лежати в намірeню правительства, що знає свою одвічальність. То, і лиш то, суть мотива, котрі були міродайними для правительства. Правительство дїлало після власного рішеня і я застерігаю ся против всяких інсинуаций, яко би правительство було виставлене на якусь пресию, чи то зі сторони угорского правительства, чи якоїсь партиї парляменту. Така інсинуация есть напастию на честь держави, котру ми покликані тут заступати, а заразом і напасть на високе значінє і честь високої Палати. Позволяю собі длятого в імени правительства просити Палату о відкиненє пильности згаданого внесеня.

Перегляд політичний.

Минувшої суботи настав був на віденьскій біржи великий переполох і курс паперів страшно упав. Що було причиною того переполоху, ніхто не може сказати. В справі сїй має бути нинї поставлена інтерпеляция в парляменті. Кажуть, що есть якась спілка банкірів, котра умисно викликує той переполох.

Розійшлась чутка, що правительству удало ся винайти спосіб, яким би можна залагодити справу віденьского бурмістра.

З Берлина і Риму доносять рівночасно, що держави европейскі занадто боять ся війни, як щоби в справі вірменьскій хотїли довести до війни. В берлиньских кругах політичних суть того погляду, що Порта зможе материяльно удержати свою власть і що всї держави суть противні тому, щоби викликувати на порядок дневний справу всхідну. Мимо всего заколоту не прийде до рішучого перевороту на Всходї.

Новинки.

Львів дня 11 падолиста 1895.

— **Іменованя.** П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти іменував концепіста Намістництва галицкого дра Генр. Редя провізоричним концепістом в Мінїстерстві віроісповідань і просьвіти. — Мінїстерство торговлї іменувало контрольора почтової каси Ів. Малика в Бялій касиером почтовим в Тарновi, а крім того почтових официялів Ів. Вечорка у Львові і Густ. Фішера в Бялій, першого контрольором почтової каси а другого касиером почтовим в Бялій.

— **Новий уряд почтовий** буде отворений дня 16 с. м. в Прилбичах, перемиского повіта.

— **Холєра.** Разом лишило ся з попередних днів в навіщених холерою повітах 25 недужих осіб в лїченю. Дня 8 падолиста занедужали три особи, виздоровіли дві, померли чотири, так що лишило ся в лїченю 22 осіб.

— **З Перемишля** доносять, що в день господарского віча, устроюваного „Просьвітою" дня 12 с. м. має відбути ся вечером о годинї 8-ій музикально-вокальний вечерок в великій сали ратушевій при співучасти товариства „Перемиский Боян" і орхестри 77-ого полку піхоти. Програма вечерницї богата і ріжнородна. Цїни місць: крісло перворядне 1 зр., другорядне 70 кр., вступ на салю 25 кр., а для селян 10 кр.

— **Самоубийство.** В Ряшеві відобрав собі жите вистрілом з карабіна дня 4 с. м. вояк 90-го полку піхоти Іван Філь. Причина самоубийства незвістна.

— **Обкрадене церкви.** В Турцї горішній вломив ся невисліджений доси злочинець вікном до церкви, розбив церковну скарбону і забрав з неї гроші. Квота в скарбонї була не велика.

іде насамперед урожайною долиною Сарон, а відтак приходить в гори. На поодиноких стациях було богато цїкавих. Під вечер станув поїзд перед яфскою брамою в Єрусалимі. Ми всї були глубоко тронуті, коли побачили сьвяте місто. Я найняв собі віз і поїхав до австрийскої гостинницї; есть то один із найкрасших будинків в Єрусалимі. Там було між путниками богато високих достойників як духовних так і сьвітских.

Єрусалим.

Єрусалим то місто, якого другого нема на сьвітї. То місто сьвяте, сьвяте для жидів, бо то була колись столиця їх краю і тут стояла їх сьвятиня; сьвяте для магометан, бо тут есть славна їх сьвятина Куббет-ес-Сахра, звана також мошеєю Омара; сьвяте особливо для цїлого сьвіта християньского, бо тут жив, учив і пострадав на хрестї житє Спаситель всего сьвіта, Син Божий Ісус Христос. Місто се есть дуже старе, бо про него знаходить ся згадка в египетских памятниках вже на півтора тисяча лїт перед рожд. Хр. Оно звало ся тогди Урсалїму, що значить „дім мира" і тут панував якийсь король, котрий стояв під верховною властию египетских фараонів. По жидівски зве ся оно Єрушалаїм, а по арабски Ель-Кудс, що значить „сьвяте місто".

Теперішний Єрусалим має около 60.000 мешканцїв, між кортими головно і переважно жиди, позаяк в послїдних часах наїхало їх туди дуже богато з цїлого сьвіта. Аж сего року спинило правительство турецке приїзд жидів. Числять їх там тепер на 35 до 40 тисячів. З прочих мешканцїв суть християни всїляких народностий, Турки, Араби і Вірмени.

Місто лежить на чотирох горбах, Морія, Сіон, Акра і Безета, з доокола него ідуть високі мури, збудовані ще в першій половинї 16 столїтя султаном Сулейманом. Мури ті суть збудовані по части на тих, що окружали місто ще за часів жидівских; лиш від полудня ідуть они почерез той горб, на котрім стояло давне, т. зв. Давидове місто і виключають зовсїм гору Сіон. В мурах есть сїм брам, з котрих найважнїйші: брама Яфска від заходу, брама дамаскиньска (від сторони міста Дамаску), Іродова брама, брама сьвятого Стефана і золота брама, обі послїдні в мурі від всходу. За містом на всходї тягне ся Йосафатова долина, котрою пливе потік Кедрон, але лиш зимою есть в нїм вода, лїтом він зовсїм висихає. На заходї від міста есть долина Ґігон, а на полудни долина Ґіном або Ґегенна. Від назви сеї послїдної долини пішла біблїйна назва „геєнне" на пекло. Тут приношено божкови Молохови дїти в жертву а пізнїйше на знак погорди викидувано тут трупи та всїляке сьмітє і палено. Горіючий там безустанно огонь служив за порівнанє з огнем в пеклї.

Єрусалим дїлить ся на чотири части, на часть вірменьску, християньску, жидівску і магометаньску. Улицї суть вузкі і лихо бруковані, по части в горі засклеплені; лиш в християньскій части міста суть они трохи лїпші. Доми суть муровані, масивні, з плоскими кришами, на котрі можна виходити, а щоби люди із сусїдного дому не могли заглядати, то доокола криші іде ще низький мур. Посеред криш знаходять ся ще звичайно одна або дві банї. Доми ті з своїми банями, церкви і множество мошей з високими а тоненькими вежами, званими мінаретами надають Єрисалимови живописний і величавий вид. Але мимо того бере ся чоловіка якийсь глубокий смуток, коли гляне на Кальварию і придивить ся близше понурому окруженю міста.

Коли найлїпше їхати до Єрисалима? Найлїпший час то Великоднї сьвята. На Великоднї сьвята приїздять до Єрисалима путники з цїлого сьвіта; можна тут побачити всїляку ношу, почути всїляку мову. Всї ті путники приходять сюди, щоби помолити ся на гробі Христовім. „Народи будуть молити ся до Него і гріб Єго буде величавий" — каже пророк Ісея. Сповнене того пророцтва можна найлїпше побачити, коли есть ся на Великдень в Єрусалимі. Я мав то щасте бути в сю пору в Єрусалимі та видїти всї ті церемонії і торжества в церкві Божого Гробу. В страстний тиждень відбувають ся в церкві Божого Гробу найкрасші церемонії. Церков Божого Гробу знаходить ся в християньскій части міста. На тім місци, де Ісус Христос був похоронений і третого дня воскрес, виставив був ще грецкий цїсар Константин Великий каплицю. Она припирала до великої василики (словом „василика" або „базиліка" називано первістно у Греків палату, в котрій відбував ся суд; на лад тих палат ставлено пізнїйше церкви і длятого василика значить то само що велика церков), котра займала урочище Ґолґофту і місце де знайдено хрест, на котрім висїв Ісус Христос. По розваленю тої церкви поставлено в 12 столїтю нову, котрої фундаменти суть ще й під теперішною церквою. В 1808 р. згоріла та церков і ї відбудували на ново Греки. З переду добудовано пізнїйше до тої церкви инші помешкі будинки і длятого не виглядає она так красно, як би могла виглядати при цїлїй своїй величавости.

Церков Божого Гробу есть великий трохи неправильний будинок з двома банями і складає ся по правдї з трох церков: з церкви на горі Кальварня, з церкви на місци, де знайдено хрест, і з церкви над гробом Спасителя в західній сторонї. Ся послїдна церков есть то великий, круглий будинок з великою банею. Коли зайти до середини, то приходить ся насамперед до червонавої марморової плити, що лежить на земли; есть то той камінь, на котрім намащено тїло Спасителя по здойменю з хреста, заким зложено его до гробу. Відтак входить ся до каплицї, в котрій знаходить ся сам гріб; та каплиця стоїть саме під згаданою повисше банею. Каплиця есть збудована на грецкий лад з червоного і білого мармору і подїлена в серединї на дві части. Передна часть називає ся ангельскою каплицею, в позаднїй есть Божий Гріб. Єсть то витесана в скалї гробниця 7 стіп довга і гілько ж широка, цїла виложена мармором. Тут лежав і воскрес Христос. Се місце украшає 43 срібних ламп. В ангельскій каплици лежить велика камінна

— **Загадачна смерть.** Дня 2 с. м. в Молчанівці, скалатского повіта, вийшла досьвіта з дому родичів 18-лїтна Палагна Кирилів, а около 8-ої години рано найдено її на поли, як стояла на вколїшках цїлком безпритомна. Коли її привезено до дому, померла. Причина смерти не звістна, але зарядженe слїдство мабуть вияснить сю справу.

— **Смерть від морозу.** Перший випадок смерти від морозу лучив ся сего року в селї Загайцї, підгаецкого повіта. Муляр Фр. Нехцей, вийшовши вечером дня 1 с. м. зі ставу, в котрім мив заболочену одїж, положив ся на поли і заснув. На другий день найдено его мертвим; замерз в наслїдок сильної студени, яка тої ночи панувала.

— **Противхолеричне щїплене.** Др. Хавкин, котрий перед кількома лїтами винайшов противхолеричне щїплене, вибрав ся був на цїлий рік до властивого огнища холери, т. е. до Індий, щоби там робити досьвіди з своїм винаходом на людях, до чого одержав від анґлїйского правительства позволене. Тепер повернув др. Хавкин до Парижа, а о его дослїдах доносять „Новости“, що випали дуже успішно. На засїданю лїкарского товариства в Калькутї, скликанім в честь дра Хавкина перед виїздом з Індий, заявив предсїдатель товариства, що при 43.000 щїплень не було нї одного случаю, щоби то щїплене зашкодило чоловікови, а знов між тими, котрим защїплено противхолеричні заразини, зменшила ся смертельність 18 разів.

— **Примхи природи.** Сими днями уродив ся одному варшавскому різникови син, котрий має по 6 пальцїв на кождій руцї; цїкаве, що то само лучило ся при уродженю вітцеви і стрикови дитини, котрим оперовано злишні члени.

— **Палїй для зарібку.** В нїмецкім містї Потсдам ставав сими днями перед судом злочинець, якого може ще не бачили судові стїни. Був се громадский урядник Піріц. Він знаючи о тім, що маґістрат в Потсдамі дає 5 марок нагороди тому, хто перший повідомить сторожу огневу в ратуши, що вибух в містї огонь, підкладав сам огонь і то нераз два рази на тиждень. Члени его родини, а нераз він сам лично, давали знати на ратуш о огни і брали нагороду. Для марного зарібку зробив шкоди на кількасот тисячів марок, а огні, що вибухали з его вини, позбавили не одного чоловіка житя.

— **Кілько бараболь спотребовує ся?** Анґлія, Франция і Нїмеччина видали про се статистичні дані. Після них засаджено в Анґлїї бараболями 1,232.055 ланів і всего дістали з того 4,662.147 тон бараболь; до того впроваджують ще 14,140 тон, так що на кождого чоловіка припадає річно трохи більше як 2 сотнарі. У Франциї обсаджено 3,342.000 ланів, котрі дали 10,100.000 тон бараболь. З тих вивезено 100.000 тон, 400.000 тон з'ужито до виробу крохмалю і горівки, а решту з'їли. В Нїмеччинї з 7,592.165 ланів дістали 32,277.851 тон; з них 26,301.765 тон з'ужили до харчу а 1,213.584 тон передано для виробу алькоголю.

— **Шайка отруйників.** Угорскі часописи доносять, що в Год-Мезе Вашаргелї відкрито дуже численну шайку отруйників. Члени тої шайки брали в опіку особи, котрі в різних товариствах обезпечали ся на житє і відтак труїли їх, а обезпеченими сумами дїлили ся між собою. На чолї шайки стояла якась Єґерова, котра доставляла отруї своїм спільникам і за кожду отроєну особу брала крім своєї частки з обезпеченої суми ще 100 зр. По арештованю признала ся, що в той спосіб позбавила житя шість осіб. При ревізиї в її мешканю найдено 19 фляшок з отруями. Арештовано крім того пять членів шайки, котрі вже по части признали ся до вини. Одна жінка в Будапештї була також спільничкою і призналa ся до вини. Надїють ся дальших арештовань, бо членів шайки було дуже богато. Тих злочинів допускала ся шайка головно на своїх близьких свояках і тим дасть ся пояснити, що укривала ся перед оком полиції. Одна зі спільничок отруїла свою матїр, инша мужа і рідну сестру. Жертви отруйників вже відкопано і переведено лїкарскі оглядини та секцию. В Будапештї панує дуже велике роз'ярене против шайки.

— **Колонія женщин.** Пані др. Марія Валькер, найгорячійша пропаґаторка еманципациї женщин, купила в державі Нового Йорку велику посілїсть, на котрій хоче устроїти кольонію, де не сьмів би жити мужчина. Всї кольоністки мають жити в однім великім домі. Надзір над адміністрациєю буде провадити основателька разом з двома вибраними урядниками-женщинами. Хто хоче мешкати в тім домі, мусить прирікати ніколи не вийти замуж. Женщини в роках 15 до 35 дуже радо приймає ся. Щоби сільске житє не дуже нудило, будуть женщини занимати ся серіозними студиями, розуміє ся політикою і социяльними справами та спортом. Очивидно треба буде придержувати ся ще окремих домових приписів.

— **Померли:** Софія з Назаревичів Станчакова, жена завідателя парохії в Лопушници в Добромильскім повітї, в 23 тім роцї житя.

Штука, наука і лїтература.

„Часописи правничої“, видавництва Наукового товариства імени Шевченка для теорий і практики, під редакциєю адвоката дра Костя Левицкого вийшов випуск за четвертий чверть-рік 1895 в обемі по-над три аркуші друку і містить в собі: студию М. Буданова „Начерк родиного права Литовскої Руси в половинї XVI. в.“ в перекладї Григория Зацерковного; — дра Данила Кулика „Голоси теорий і практики що-до спірних питань права цивільного“; — дра Михайла Зобкова з Сараєва „Замітки лїтературні“; — дра К. Л(евицкого) „До питаня про відносини службові учителїв шкіл середних“; — „Нові книжки“. Вкінци додано зміст цїлого V-ого річника „Часописи правничої“.

Телєґрами.

Константинополь 11 падолиста. Кіяміл-паша іменований ґубернатором Смірни. Борба в Малій Азиї веде ся дальше. Після певних приватних вістий, які одержали консулї, згинуло вже кілька тисячів Вірмен.

Париж 11 падолиста. Праса завзиває правительство, щоби оно скликало збори фінансових предприємств і спинило переполох біржевий.

Софія 11 падолиста. Собрание вибрало депутацию з 40 членів для врученя князеви адреси. Внесене, щоби цїле собрание вручало адресу і тим зазначило важність послїдної сесиї, відкинено.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

плита, обложена мармором, котрою було прикрите в гробі тїло Христове, а котру в часі воскресения ангел здоймив а відтак сидів на ній, коли женщини прийшли оглядати гріб. Перед престолом видко три образи з воскресшим Спасителем, на знак, що тут три громади християньскі, католицка, вірменьска і грецка, мають право власности і відправляня служби Божої. Але зі всего найкрасший єсть образ, цїлий із срібла, представляючий горі різбою воскресение Христове; срібні рами украшені крім того 53 дорогоцїнними каменями. Образ сей дарував пок. кардинал Антонеллї, і він єсть длятого власностию католицкої громади. Тут треба ще додати, що в церкві Божого Гробу сидять турецкі урядники і віддїл войска, щоби удержувати порядок в часї натовпу путників.

В середу по утрени відбула ся в каплици Божого Гробу велика процесия. Попереду ішло богато чужих сьвященників, що поприходили були на Великодні сьвята до Єрусалима. Межи ними були й муриньскі сьвященики, такі чорні як круки; з одним з них я навіть ішов в рядї. Всї були в ризах і кождий держав в руцї горіючу сьвічку; за ними епіскопи і духовеньство місцеве, а відтак безчисленне множество путників і прочих вірних а всї з горіючими сьвічками в руках. Величавий той похід ішов серед молитви і співу поклонити ся насамперед Божому Гробови, а відтак до каменя, на котрім намащувано тїло Христове а наконець на гору Кальварию. Богато турецкого войска в паради творило шпалїр. В поході було більше як сто сьвященників.

У великий четвер була вже досьвіта церков Божого Гробу переповнена путниками і другими побожними християнами; всї причащали ся. По полудни була знов процесия, як день перед тим. У велику пятницю о 3 год. з полудня відбував ся похід по страстній дорозї, а на кождій стациї виголошував Францісканин о. Феликс проповідь по французки. Перша стация на страстній дорозї єсть в середині турецкої касарні, в тій сторонї як брама сьв. Стефана. Тут була претория, дім, в котрім Пілат судив, і місце, зване Литостратос а по жидівски Ґаббафта, де Пілат послїдний раз казав вивести Ісуса перед жидів і видав їм его на розпяте. Друга стация єсть там, де колись були сьвяті сходи, то есть ті сходи, котрими ведено Ісуса Христа до преториї перед Пілата. На сім місци взяв Ісус тяжкий хрест на свое плече. Відтак іде страстна дорога попід каблук, званий „Ось чоловік“ (Ecce homo, слова, котрими відозвав ся до жидів, коли велїв вивести перед них Ісуса збитого, в терновім вінци на голові і в червоній одежи), іде до австрийскої гостинницї, завертає звідси на лїво в улицю, що іде від дамаскиньскої брами і доходить до третої стациї, на то місце, де Ісус упав перший раз під хрестом.

Відтак іде ся улицею дальше і завертає ся на право в стрімку уличку, де єсть четверта стация. Тут стрітив Ісус свою засумовану матїр. Так іде ся дальше через всї стациї, котрих єсть 14, аж доходить ся до послїдної, до церкви Божого Гробу. Страстна дорога єсть довга і прикра; на ній може утомити ся навіть і той, що нїчого не несе на собі. За кождий раз, коли я ішов тою дорогою до церкви Божого Гробу, то спітнїв. Якже прикрою мусїла бути та дорога для божественного Спасителя, котрий ніс тяжкий хрест аж на гору Кальварию, щоби тут на нїм померти!

По страстнім походї відбуло ся богослуженє і так само процесия, як день перед тим. О 7 год. вечером була церков Божого Гробу осьвітлена ріжнобарвними лямпами і відбувала ся процесия до всїх сьвятощів в самій церкві. При кождій сьвятощи була проповідь, а заєжди раз в иншій мові; всїх проповідий було девять. Богослуженє закінчило ся около півночи, але богато путників лишило ся в церкві на цїлу ніч на молитву. Подібні церемонії відбували ся і у велику суботу.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

Найдешевше жерело закупна
в Галичині
також на рати.

На теперішну пору надійшли вже великі транспорти диванів, хідників, диванів для їдальней і комнат дитинних, стінних, церковних і перед престоли. Надто портиери вовняні, занавіси коронкові, колдри, коцики до подорожи, дери на коні і санки, вкінци капи на ліжка і столи по дуже низьких цінах.

Великий вибір правдивих диванів перских і смирненьских. Задивляючо дешеві артикули декорацийні хиньского і японьского виробу.

Щоденно одержуємо нові посилки до ріжних відділів нашого маґазину, як прим. блюзки, костюми, шляфрочки, капелюші дамскі і дитинні, плащики, суконки дитинні і убраня для хлопчиків, біле Єґера, вироби волічкові, рукавички, панчохи, кальоші російскі, парасолї від дощу, артикули футряні, як зарукавки, ковнїрі, шапочки, коронки, встяжки, воальки і т. д.

П. Т. Войсковим, державним і приватним урядникам також пп. властителям дібр. оо. духовним і учителям **улекшуємо закупно запроваджаючи частковї сплати.**

Цінники gratis i franco. 83

Листи і замовленя просимо адресовати:

До заряду Віденьского маґазину

„Au Louvre“

у Львові, площа Капітульна число 3.

Осїнь 1895.

До Поважних Гостий.

Щоб уникнути всяких похибок, повідомляємо, що філія наша готових уборів мужеских і для хлопців знаходить ся **лише при ул. Ягайлоньскій ч. 2.**

Убраня мужескі від 12 зр. до 35. Пальтоти зимові від 14 зр. до 48. Всьо після найновійшеї моди. Ціни дуже приступні.

З високим поважанєм

Віктор Тірінґ і Братя з Відня

89 у Львові ул. Ягайлоньска.

Прекрасний руский
(в форматї кишеневім)

Календар

на рік 1896

дістати можна за ціну **20 кр.** з пересилкою почтовою 23, у **Івана Айхельберґера** Львіз, ул. Коперніка ч. 7 (друкарня В. Манецкого) і у всїх книгарнях і складах паперу. 98

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазету Львівскої“ принимає лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

8

ГАЛИЦКИЙ
КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-y“

може лише се бюро анонси приймати.

С. Шпітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядженя для стаен і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з переплнвом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

В друкарні В. Ломиньского під зарядом В. І. Вебера.